

Kendelse af 20. august 2009 (J.nr. 2009-0018477)

Afgift som følge af for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet.

Årsregnskabsloven §§ 151 og 152.

(Marianne Fog Jørgensen, Kirsten Aaskov Mikkelsen og Jan Uffe Rasmussen)

Ved skrivelse af 5. januar 2009 har advokat A på vegne af K1 og K2 klaget over, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved skrivelse af 19. december 2008 har afslået at fritage de pågældende ledelsesmedlemmer i B A/S for betaling af pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af selskabets årsrapport for 2007.

Sagens omstændigheder:

B A/S har kalenderåret som regnskabsperiode. Den 22. april 2008 fremsendte Erhvervs- og Selskabsstyrelsen en erindringsskrivelse om indsendelse af selskabets årsrapport for 2007. Da selskabets årsrapport ikke var modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden den i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., fastsatte frist på 5 måneder efter regnskabsårets udløb, sendte styrelsen i henhold til lovens § 150 den 20. juni 2008 en skrivelse til selskabets ledelse på selskabets registrerede adresse med påkrav om at modtage årsrapporten senest den 2. juli 2008. Styrelsen meddelte samtidigt, at såfremt årsrapporten blev modtaget senere, ville hvert medlem af selskabets øverste ledelse blive pålagt en afgift for overskridelse af indsendelsesfristen i medfør af årsregnskabslovens §§ 150-152. Endvidere meddelte styrelsen, at såfremt årsrapporten ikke blev modtaget senest 18. juli 2008, ville styrelsen uden yderligere varsel anmode skifteretten om at tvangsopløse selskabet, jf. årsregnskabslovens § 150, stk. 3. Den 24. juni 2008 anmodede advokat C på vegne af selskabet om, at fristen for indsendelse af årsrapporten blev stillet i bero, indtil selskabet kunne træde i likvidation. Den 30. juni 2008 afviste Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at forlænge fristen for indsendelse af selskabets årsrapport. På en ekstraordinær generalforsamling den 1. juli 2008 blev det besluttet, at selskabet skulle træde i likvidation. Da årsrapporten stadig ikke var modtaget, anmodede styrelsen den 28. august 2008 Sø- og Handelsrettens Skifteretsafdeling om at opløse selskabet under henvisning til aktieselskabslovens § 117, jf. § 118. Den 5. november 2008 modtog styrelsen årsrapporten for 2007, og den 20. november 2008 blev anmodningen om opløsning tilbagekaldt fra skifteretten. Ved skrivelser af 21. november 2008 pålagde styrelsen under henvisning til årsregnskabslovens § 151, stk. 3, K1 og K2 hver en afgift på 3.000 kr.

I skrivelse af 27. november 2008 anmodede K1 om fritagelse for afgifterne. Af denne skrivelse fremgår blandt andet:

”Det er min opfattelse, at de fremsendte opkrævninger til betaling af afgift ikke er rimelige og ikke skal betales, idet forsinkelsen med at færdiggøre og indsende årsrapporten ikke kan lægges mig og min kone til last. Tværtimod har vi forsøgt at fremme indsendelsen af årsrapporten og jeg mener derfor, at betingelserne for at fritage for betaling af afgift efter årsregnskabslovens § 152 er til stede.

Til belysning af forløbet i sagen vedlægges kopi af mailkorrespondance af henholdsvis 28. maj 2008 og 10. juni 2008. Det fremgår heraf, at jeg – da det stod klart, at selskabets direktion ikke havde (fået) udarbejdet årsrapport – opfordrede selskabets revisor til at færdiggøre årsrapporten, hvilket han ikke mente at kunne gøre. Jeg pointerede, at jeg ønskede at undgå, at selskabet blev taget under tvangsopløsning og derfor forsøgte at fremme udarbejdelsen af årsrapporten.

Det forhold at selskabets direktion – og anden aktionær – ikke har ønsket at medvirke til at opretholde en normal administration af selskabet, har formentlig haft indflydelse på revisors holdning og samarbejdsvilje. I den forbindelse kan det for god ordens skyld oplyses, at der p.t. verserer en voldgiftssag mellem undertegnede og selskabets anden aktionær.

Som det fremgår, er det alene en følge af manglende indsats fra selskabets direktion/anden aktionær og selskabets revisor, at årsrapporten ikke er blevet rettidigt indleveret. Min kone og jeg har forsøgt at fremme indsendelsen, men henset til at selskabets direktion/anden aktionær og selskabets revisor ikke har ønsket at fremme færdiggørelsen af

årsrapporten, har dette været forgæves indtil for nylig."

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen afviste ved skrivelse af 19. december 2009 helt eller delvist at fritage klagerne for de pålagte afgifter.

I klageskrivelse af 5. januar 2009 har advokat A anført:

"...

Det fremgår direkte af Årsregnskabslovens § 152 stk. 1, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fritage et ledelsesmedlem for betaling af afgift, hvis den pågældende kan godtgøre overfor styrelsen, at han eller hun har søgt at fremme indsendelsen m.v. og at forsinkelsen ikke kan lægges ham eller hende til last.

Ved skrivelse af 27. november 2008, ... blev der nærmere redegjort for årsagen til den forsinkede indsendelse af årsrapporten.

Brevet og det vedlagte dokumentationsmateriale illustrerer til fulde, at de pågældende ledelsesmedlemmer har gjort, hvad der overhovedet har været muligt for at fremme indsendelsen af årsrapporten, og at den manglende indsendelse heraf alene kan tilregnes selskabets direktion og/eller revisor.

Det ville i en sådan situation være uantageligt, såfremt ledelsesmedlemmer, der repræsenterer ejerinteresser, for at undgå en afgift skulle være tvunget til at udtræde af ledelsen og dermed blive afskåret for at kunne varetage disse legitime ejerinteresser.

"

I anledning af klagen har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i skrivelse af 5. marts 2009 udtalt:

"...

Vurdering

Det er styrelsens vurdering, at afgifterne til bestyrelsesmedlemmerne K1 og K2 er pålagt med rette efter årsregnskabslovens regler.

...

Det er styrelsens vurdering, at uanset om virksomhedens direktion, som anført af klager, ikke måtte have gjort tilstrækkeligt for at få årsrapporten indsendt til tiden, fritager det ikke i sig selv virksomhedens bestyrelse for ansvar.

K1 er formand for virksomhedens bestyrelse, men det er ikke godtgjort, at han har indkaldt bestyrelsen til møde om udarbejdelse af årsrapporten. Alene af den grund er det styrelsens vurdering, at han ikke har levet op til sit ansvar efter årsregnskabslovens § 8, stk. 2, ...

For så vidt angår K2 er det heller ikke oplyst, at hun selvstændigt har gjort en indsats for at fremme indsendelsen af årsrapporten. Alene af den grund er det ikke godtgjort, at hun har opfyldt sine forpligtelser efter årsregnskabslovens § 8, stk. 2.

..."

Klagerne er ikke fremkommet med yderligere bemærkninger

Ankenævnet udtaler:

Af de specielle bemærkninger til årsregnskabslovens § 152 (lovforslag L 138/2000-01) fremgår blandt andet:

"Som eksempler på forhold, som ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem for afgift, kan nævnes følgende: ... revisor ikke har kunnet nå at revidere regnskabet eller at forsinkelsen skyldes fejl begået af virksomhedens ansatte eller rådgivere som f.eks. virksomhedens revisor eller advokat, idet sidstnævnte forhold er et anliggende imellem

ledelsesmedlemmerne og de pågældende ansatte eller rådgivere.”

Henset hertil er der efter ankenævnets opfattelse med henvendelsen til selskabets revisor få dage før indsendelsesfristens udløb ikke grundlag for at fritage de pågældende ledelsesmedlemmer for afgifter.

Uenighed mellem ledelsesmedlemmer, hvilket forårsager forsinket indsendelse af et selskabs årsrapport, kan som udgangspunkt ikke danne grundlag for afgiftsfritagelse. Herefter og da der i øvrigt ikke er anført sådanne særlige omstændigheder, som efter årsregnskabslovens § 152 kan danne grundlag for hel eller delvis eftergivelse af pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af en årsrapport, tiltræder ankenævnet de af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved skrivelser af 21. november 2008 pålagte afgifter.

Ankenævnet stadfæster således Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse af 19. december 2008.